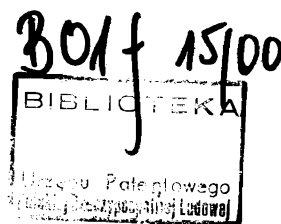

20 grudnia 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 9213.

Kl. 12 e 4.

Leopold Godniewski
(Warszawa, Polska).

Mieszadła do zbiorników ciał płynnych i półpłynnych o różnej spójności.

Zgłoszono 7 marca 1927 r.

Udzielono 6 sierpnia 1928 r.

Pierwszeństwo: 9 marca 1926 r. (Belgia).

Niniejszy wynalazek polega na tem, że jedna lub kilka przegród lub pływaków, ewentualnie połączonych pomiędzy sobą w układ sztywny, znajdują się w stanie zawieszenia. Powyższy układ wiszący, pogrążony częściowo lub całkowicie w przeznaczony do poruszania masy (względnie znajdujący się ponad nią) w stanie jej spoczynku, z chwilą uruchomienia tejże winien stale zajmować pozycję, w której spełnia funkcję zapory dla bezwładnego krążenia wierzchniej warstwy masy, powodując przelewanie się tejże w kierunku dna zbiornika.

Zaletę powyższego układu, w przypadku swobodnego zawieszenia, stanowi jego czułość w stosunku do poruszanej masy, dzięki czemu z chwilą uruchomienia

mieszadła zajmuje on natychmiast automatycznie taką pozycję, w której przy określonej sile może wykonać maksymalną pracę przelewania masy z powierzchni ku dołowi. W danym przypadku prostota urządzenia, odznaczającego się usunięciem wszelkich części, łatwo podlegających zużyciu, spaczeniu lub zacinaniu się, jako to: wodzidła, śruby i t. p., zabezpiecza pewne i dokładne nastawienie w odpowiedni sposób.

Swobodnego zawieszenia wspomnianych przegród względnie pływaków (zapór) dokonywa się na prętach, łańcuchach i podobnych urządzeniach wahadłowych. Kształt oraz wymiary tych części składowych, jako też punkty ich zawieszenia, obiera się odpowiednio do potrzeby, np.

pręt wahadłowy winien być tem dłuższy, im wyżej znajduje się strefa masy, na którą ma wywierać działanie swobodnie wiszący układ, gdyż kąt odchylenia prętów wahadłowych wzrasta proporcjonalnie do kątów ich podniesienia. Waga i materiał przegród względnie pływaków (zapór) przystosowuje się do specyficznych własności poruszanych mas oraz wymaganej wysokości podniesienia układu, nie zmniejszając przy tem jego działania. Jeżeli przyrząd składa się z dwóch lub więcej swobodnie wiszących zapór, łączy się je wówczas w jeden układ sztywny zapomocą dowolnych wiązań. Punkty zawieszenia mieszczą się z jednej strony w samym układzie, z drugiej zaś—bezpośrednio na ścianach zbiornika, względnie wewnątrz lub zewnątrz tegoż.

W przypadkach, kiedy swobodne zawieszenie zapór nie jest dla jakichkolwiek względów pożądane, mogą być one dowolnym sposobem zatrzymane nieruchomo na jakiejkolwiek wysokości.

Załączony rysunek przedstawia jeden ze sposobów wykonania niniejszego wynalazku z dowolnego materiału.

Fig. 1 przedstawia przekrój pionowy, fig. 2—przekrój poziomy zbiornika z automatycznie przesuwaniem zaporami, fig. 3—przekrój pionowy, fig. 4—przekrój po-

ziomy układu zapór swobodnie zawieszonych.

W zbiorniku *a*, w którym wał pionowy *b* złączony jest z wirnikiem dowolnego kształtu *c*, zapory *d* (w dowolnej ilości) połączone są wiązaniami *e* w układ stały, swobodnie zawieszony u pokrywy zbiornika zapomocą prętów wahadłowych *f* i pętli *g*. Punkty złączenia prętów z zaporami *d* oznaczone są literami *h*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Mieszało do zbiorników, znamienne tem, że jedna lub więcej przegród (zapór), dowolnego kształtu i wykonania, znajdują się w stanie swobodnego zawieszenia na prętach, łańcuchach, linach i t. d. i pod naporem poruszanej masy przyjmują pozycję, w której powodują przelewanie się płynu od powierzchni ku dołowi zbiornika.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że przegrody (zapory) związane są pomiędzy sobą w układ sztywny.

3. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że przegrody (zapory) mogą być jakimbyś sposobem ustawione na wysokości odpowiadającej ich celowi.

Leopold Godniewski.

FIG. 1.

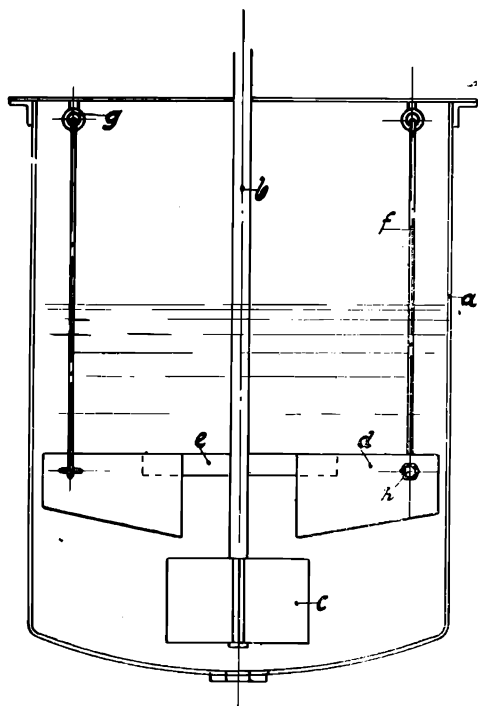

FIG. 3.

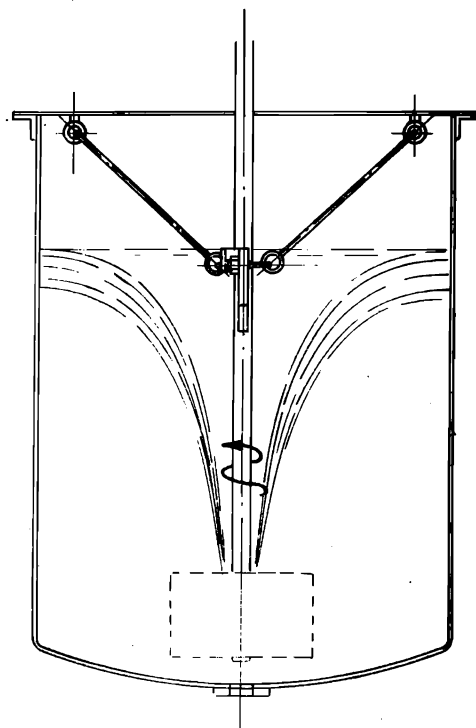

FIG. 2.

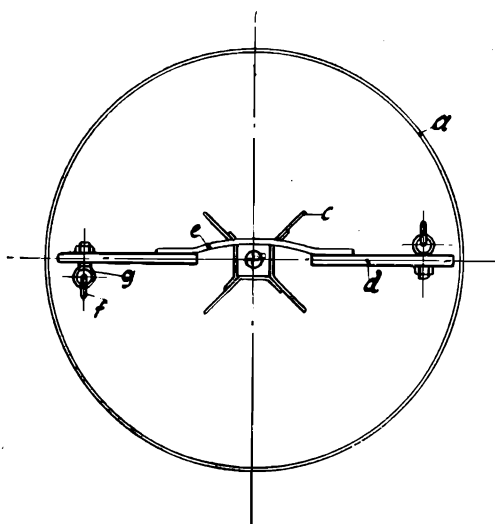

FIG. 4.

